

SAR

ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑΡΗ

ΤΑ ΟΥΠΑΝΙΑ
ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΔΙΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ - 1934.

ΔΙΑΔΗΜΑΤΑ
ΔΟΥΝΑΙ

ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑΡΗ

ΤΑ ΟΥΡΑΝΙΑ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΔΚΔΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ—1934

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ: «Οι αγάπες τοῦ χρόνου», ποιήματα,
Αθήνα 1933.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΠΙΧΡΗΜΑΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΥΦΙΑΣ
ΕΔΡΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

• Στοὺς φίλους μοι

Κόβεται ἡ δική μας ἀναπνοή,
χάνεται δὲ χρόνος, παιδιά·
σὲ φωνὴ μοιάζει
πού ζύγωσε
μας προσπέρασε
μὰ δὲν ἀκούστηκε,
κ' ἔνας ἀπὸ μας, δὲ πιὸ καλός,
ἐλπίζει ἀκόμα
ἄλλὰ ντρέπεται νὰ τὸ πῆ...

ΔΟΗΝΩΝ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΡΑ

Σὸν Έρέγεσαι
τὸ εύθυμο τραγοῦδε τὴς ζωῆς
πρόσεξε τὴ σκέψη σου
μὴν ἀδιάκριτη κρίσει τὴ θύρα
ὅταν, μέσα στὸ γλέντι,
σωπάσουν δλοι σὲ φέλοι
γιὰ ν' ἀκουστῇ ἡ ἔμορφη κόρη

ΙΣΩΣ ΘΥΜΑ

Θάλασσα, ισως θῦμα
Ο Θεός θέλει
μικρή μνηστική από δάκρυα να διπόρχει
σαν εξω από το χρόνο,
αλλά δρατή πέραν της ψυχής.
του συνθρύπου θέαμα και καθρέφτης

Καλογρία Αθηνών

ΑΓΗΝΩΝ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

• Η ιποστριψίνη πολιτεία τῆς ἀγροθῆς μας ἡλικίας
σὸν μιὰ μιγέρα η μιὰ μεγαλύτερη ἀδελφή
ἀπόμενα αὐταπατάσαι·
νημένει πάσι θὲν ξυγώσουμε ξανὰ τὴν σύνορά της
Καὶ μὲ τὴν μελιχρή, ντροπαλή φωνή της
γλυκειά σὸν μιὰν ἀνέπαφη ἀνάμνηση
ιας θετεύει
Πι τείει πάς εῖνος ος ἀνεκτὸς εἶναι δὲ γυρισμὸς
ηδὲ μᾶς βέπει φτίνοντας στοὺς κόπους της
και ξανανιώνει παρανεῖ τὴν παλαιά μας δάκρυα

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Στὸν Κώστα Δεσποτόπουλο

Συνομιλία μὲ τὸ ἀντικείμενο
πρᾶγμα μάγαχό του·
σιωπὴ μετρημένη
ἀπὸ ἔνα ἀγνωστο αὐτὶ^ς
μᾶς πλησιάζει
καὶ δένει,
γύρω μας βρύει
μυθικὸ ἐντοπίο
ἔνας Θεός

(Παράτ.)

ΑΙΩΝΕΣ

Μακρυὰ ἡπ' τιγ κοσμογονία,
μὲ παρατίσσεν μοναχό
σὰν πτῶμα
ἢ ατῆγος

Καὶ περάσανε οἱ μέρες πάνω μου
στάχτη φέρνοντας καὶ καπνό

Περγούσανε, κι ἀπὸ τὸν ὅπνο
ἔπου ἐπιγίγγεισυνα,
ἔελεπα τὰ θοὴλα τραγούδα
τὰ δάκρυα ποὺ εἶχαν γίνει οὐρανός
καὶ τὴ σιωπὴ τοῦ χρόνου

“Ἐνας δύρανδς ἀγασταίνει γιὰ σᾶς,
ματάκια μου,
τώρα ποὺ ἀπομείνατε δρψανά
ἀπὸ κάθε καημό,
καὶ ἀγκαλιάζετε μενάχα ἔνα χρῶμα

Σὰν ἀσπρὸ σύγγεφο
ἥ σκιά σου σκεπάζει τὸν ὅπνο
ποὺ σ' ἔνα δυσεύρετο παράδεισο κοιμᾶμαι·
ἀκούω πώς τραγουδᾶς κάτω ἀπ' τὸν θήλιο,
μὰ μέσ' τὴν φωνὴν σου λιγόνω
καὶ δὲ βλέπω τὸν οὐρανό

Στόν 'Αναστάσιο Δρέπα

“Ο ἀγαπημένος οδρανός
τόσο ἀφελῆς τόσο ἀγαθός
μὲ τὸ ἀπλετό του φῶς μᾶς ἐγοχλεῖ·
δὲ συγχωρεῖ
νὰ ἔρωτευτοῦμε τὴ ζωή,
μὲ προθυμία

ΜΥΘΟΣ

Ἡ σιωπὴ τῶν ματιῶν ἐνὸς ἀνέκφραστου κοριτσιοῦ
(σφίγγα γεννημένη σὲ μιὰ χαραυγὴ)
λικνίζει τὰ ἐρείπια τῆς αἰώνιας πολιτείας

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ ΤΗΣ ΥΛΗΣ

“Ο ἀδιόρθωτος θάνατος
μὲ τ’ ἀδρὰ χέρια του
θὰ πάρει τὴν ψυχὴν
(ποὺ ἀγαπημένη εἶχαμε στὰ χρόνια)
πρὶν ἀναδώσει τὸ πνεῦμα.
ἡ ψυχὴ μας θ’ ἀπομακρυνθῇ
δ θίνατος θὰ τὴν τραβήξει πέρα
ἴσως θὰ παραχθείνουμε γενέροι . . .”

ΔΟΗΝΩΝ
BIANCOCELESTE

Σὲ μὶ καὶ σελήνη ἀπὸ ἔναν οὐρανὸν διαυγῆ
τὴν διαρρέει σεν δέχομαι
δόξα στοὺς δρίζοντες τοῦ νου,
καὶ ἀπλόνω σ' ἔνα καιγούριο
παρθεγικὸν διάστημα
θέαμα καθιρό
εὐτυχισμένη θέα.

ΕΠΟΣ

Φύλλα δέντρου
φτερὰ πουλιοῦ
ἄγεμος
ἔπειτα θάλασσα
κύματα
χρόνος γαλάζιος
δρίζουτες παντοῦ
καὶ μπροστά μας,
ἡ Οὐρανός

Ἡ διπαρεῖη μου, ἀδυσσος καὶ τραγοῦδι,
πλανιέται στίγμαι λοιλάδα τῶν φαινομένων
Ο γρεύος τι, δέχεται μ' ἐγθουσιασμό
μέσα στίς ήσυχίες του
καὶ τῆς προσφέρει χίμαιρες
τ' ἀπρόσπτα θέάματα τῆς γῆς
κ' ἔνα ἀληθινὸν πανόραμα,
τὸν οὐρανό

ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ

Στόν Ἀντρά της Εκραντώνη

Ἐρωτιάρικα παιχνίδια
φιλιά και φιλιά
στήθια κοριτσιών γυναικῶν
κρίνα και ρέδα

ἡ μνήμη μου νιώθει ἔνα χάσι
λούζω τὰ μάτια
ἀφένω τὰ χέρια
στὸ πιὸ καθηρό νέρο

ἀγεναιίω σ' ἔνα γαλάζιο βουνό
(μιὰ θάλασσα κυττάζω
ποὺ μὲ προσέχει)
φτάνω στὴν κορυφὴ
ανέλπιστον οὐρανό
και ἀντικρυζώ τὰ σύννεφα

κι ἀνάμεσα στὰ σύννεφα τὰ χρόνια μου
ἀκέραια

ΑΦΕΔΕΙΕΣ

Στή διδα Η. Ρ.

Μετέωρη μεσακή
διελέγεται ή ἐρωτική στιγμή

λάμπει ἔνα δύκρου σὰν ἀστραπή,
καὶ στὸν ἀφανεσμένο τὸ ἀκολουθεῖ
γλυκός τρυφερὸς πόθος
ἢ “συγεννόηση τῶν καρδιῶν,,

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	Σελ. 3
Τραγουδίστρα	• 4
"Ισως Θύμα	• 5
Οικογένεια	• 6
Φιλοσοφία	• 7
Αιώνες	• 8
Πνοή	• 9
"Ονειρο	• 10
Φιλίες	• 11
Μύθος	• 12
Μελαγχολία τῆς δλης	• 13
BIANCOCELESTE	• 14
"Έπος	• 15
"Ανησυχία	• 16
Περίπατος στὸ παρόν	• 17
"Αφέλειες	• 18

ΔΟΗΝΑΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

A standard one-dimensional barcode is positioned within a rectangular frame. The barcode consists of vertical black lines of varying widths on a white background.

007000074182

Τυπογραφείο της «Συζήτησης»

Digitized by srujanika@gmail.com

A11060

Τυπογραφείο της «Συζήτησης»

10